

Emléktábla Románné Goldzieher Klára tiszteletére

Első ízben fordul elő a magyar grafológia történetében emléktábla avatás. Először történik meg, hogy a Magyar Írástanulmányi Társaság egy nagy múltú kolléga szakmai- és emberi értékeinek, a grafológia felemelkedésének szentelt életútjának elismeréseként, emléktáblát állít.

A MÍT vezetősége ez év elején, 2011 január 10-én a XIII. kerületi Önkormányzatnál elindította Románné Goldzieher Klára tiszteletére az emléktábla felállításának megszervezését, amelyet volt lakóhelyén, Budapesten, a Hegedűs Gyula u. 14. szám alatti lakásának falára szeretnénk elhelyezni. Amint azt a Grafológia Újságnak olvasói folyamatosan követhettek rendezvényeink beszámolóiban, a MÍT vezetősége egy évvel ezelőtt felvette a kapcsolatot Románné Goldzieher Klára Washingtonban élő 98 éves unokahúgával, Arnoti Lucivel, akivel nem csak e-mailen, hanem az elmúlt év konferenciáin kihangosított telefon interjúiban is megismerkedhettek. Hiszen az elmúlt évben konferenciáink résztvevői élő történeteket hallgathattak Románné Amerikában töltött éveinek munkásságáról, amelyek szinte egyedülálló élményt jelentettek mindannyiunk számára. S megismerhettük Klárát az „Embert”, aki a tudományos kutatómunkája mellett a család minden tagjának támasza volt. S amellet hogy mindenkivel törődött, mégis nőiesen nő tudott maradni, holott a hivatásának szentelte egész életét. Tanított, dolgozott, írt, alkotott. A Handwriting című angol nyelven íródott könyvét az elmúlt évben kapta meg a Magyar Írástanulmányi Társaság könyvtára, Dr. Ocskó Zoltánnak, a család régi barátjának közvetítésével, akinek sokat köszönhetünk, hiszen rajta és az e-mailjeinek segítségével folyamatos kapcsolat indult el Románné Amerikában élő unokahúgával. S non profi szervezet lévén egyre többen azon gondolkodtunk, hogyan is tudnánk megoldani társadalmi munkában, több kolléga bevonásával, az ajándékba kapott Handwriting című könyv fordítását.

Közben tavaly ősszel, 2010 november 22-én, Románné Goldzieher Klára édesapjának Dr. Goldzieher Vilmosnak az emléktábla avatásán vehettem részt, amelynek a megszervezése nem csak megható volt hanem diszkrétan elegáns és megdöbbentően nagyvonalú és különleges. S ennek élményeként egyre inkább kezdett megérni bennem a gondolata annak, hogy mielőbb megpróbáljam előmozdítani Románné Goldzieher Klára emléktábla állításának ügyét.

Rövid gondolkodási idő után javasoltam az Ügyvivő Testület felé, hogy az 1930-ban alapított Írástanulmányi Társaság egyik alapító tagjának, alelnökének, Goldzieher Klárának, értékes kutatómunkáinak, szakkönyveinek, tanításainak elismeréséül állítsunk emléktáblát egykori budapesti lakhelyén.

Az Ügyvivő Testület egyhangúan támogatta ezt a gondolatot és azt is javasolta, hogy pályázatunkból 100 000.-Ft -ot az emléktábla állítására fordíthassunk..

Így elindult maga a folyamat, bár tudtuk, hogy az összeg, amelyet erre fordítani szeretnénk még nem elég a költségek fedezésére.

Azonban a XIII. kerület Önkormányzatánál Dr. Prechlik Lajos Jegyző Úr, és Radó Gábor Vezető-Főtanácsos rendkívül kedvezően fogadta kérésünket, és nem csak abban volt segítségünkre, hogy Románné Hegedűs Gyula út 14. szám alatt lévő lakcímét hivatalosan is leinformálják, hanem vállalták azt is, hogy hozzájáruljanak az emléktábla költségeihez is.

Csörgő Lajosné kísért el az Önkormányzathoz, hiszen ennek a megtisztelő feladatnak az előkészületeinél mindannyian szívesen jártunk közben.

S jó volt megtapasztalni, hogy magát a grafológiát is rendkívül kedvezően fogadták ott, velünk együtt. S azt a felajánlásunkat is, hogy az önkormányzat rendezvényein szívesen vállalunk térítés nélküli elemzéseket.

Hiszen Románné Goldzieher Klára nevével még ma is életképessé tudja tenni, akár a kerületekben, akár a MÍT –ben, mint az ország legrégebbi non profit egyesületben, az íráselemzők számára a kapcsolatokat, a grafológia örök elkötelezettjeként.

S arról, hogy Románné szakmai hitvallása hogyan is ad képet számunkra a még ma is oly sokat vitatott grafológiáról, hogy idézzek itt az újság olvasói számára egy írásából, amelyet édesapja Goldzieher Vilmos számára írt azzal a lelkesedéssel, hivatásszeretettel, amely talán már akkor is felülmúlta korát. S épp ezért még a ma is megállja helyét, és gyönyörű hitvallása lehet azoknak, akik az Ő tiszta forrását továbbadva tanítják, élik, és szeretik a GRAFOLÓGIÁT.

Pálmai Anna

a Magyar Írástanulmányi Társaság

elnöke

Idézet Goldzieher Klára írásából:

Édesatyám DR. **GOLDZIEHER VILMOS**
emlékének

"Nincsen grafológus, kit meg ne szólított volna már valamely jó-barátja azzal a bizalmas kérdéssel: Mondd, őszintén, hiszel a grafológiában?
Erre a kérdésre készen áll a felelet: A grafológia nem lehet sem hit, sem hiedelem tárgya, mert nem a valóságfelettiből, hanem a konkrét tapasztalatból indul ki. Tárgyköre egy életjelenségnek : a kézírásnak megfigyelése. Tartalma és célja a jellemsajátságok és az írássajátságok ember és írása között állandó kapcsolatok vannak, erről a mindennapi élet tapasztalatai adnak bizonyosságot: mindenki megismeri száz írás közül a saját keze írását, de rokonáét és ismerőséét is. Tudott dolog az is, hogy senki sem tudja más ember keze írását olyan megtévesztő módon utánozni, hogy írásszakértő észre ne vegye. Saját írását sem tudja senki olyan tökéletesen elváltoztatni, hogy a mesterkélt betűkből ki ne ütközzék eredeti írásmódja.
Már az egyszerű tapasztalati tény, hogy az írás egyéni jellege állandó, is érthetővé teszi, hogy a pszichológus a kézíráson át kísérli meg az ismeretlen ember megközelítését.
Ugyancsak gyakran hangzik el még egy másik kérdés is: vájjon tanítható-e, bárki által megtanulható-e a gyakorlati emberismeretet célzó grafológia? Vagy csupán annak való, aki bizonyos különleges, veleszületett adottsággal rendelkezik? Ezt a kérdező hol »intuíciónak«, hol »tisztánlátásnak« nevezi, ami alatt nyilván kivételes, csodálatos erőket ért.

Minden csoda megszűnik, ha törvénye ismeretessé válik. A grafológia kitűzött feladata a megismerés, a törvényszerűségek megállapítása, amelyek révén az írás jelenségei a tudományos szemlélet magasabb egységeibe foglalhatók. Mint minden tapasztalati tudomány, tehát nem bűvös erőket, hanem elsősorban tapasztalatot és tudást igényel művelőitől. Noha még fiatal tudományág, fejlődésében már túljutott a kezdőidőszakon, amely az adatgyűjtésben, az adatok rendezésében és rendszerbe foglalásában merül ki. A lélektan általános törvényeihez igazodó, mesterien felépített rendszere, kikristályosodott elmélete, módszeres vizsgálati eljárásai és olyan bűvárjai is vannak, kik megalapozták szakirodalmát és írásban, szóban is tanítják a grafológiát. Ami e téren még hiányzik, az a képesítő szakoktatás akadémikus lehetősége, a képzettségnek vizsgák útján való ellenőrzése. Továbbá a leglényegesebb : az olyan kutató intézet, mely a kézírás és a vele kapcsolatos területek sajátos problematikájával egyöntetűen foglalkoznék. Miután azonban a grafológiának, mint segédtudománynak hasznát veheti az orvosi tudomány, az örökléstudomány, a gyógypedagógia, a kriminalisztika, a pszichotechnika, úgy megnyíltak számára a múltban is a klinikák, kórtermek, tudományos intézetek kapui. Hátra van még azonban az összefüggések tisztázása. Ezek az összefüggések ugyanis arra mutatnak, hogy az írás megjelenési formája valóban a lelki egyéniség sajátos anyagához kötött".